

TITRE XVII

*Migration et Asile*CHAPITRE 1ER**Modification de la procédure d'obtention d'une autorisation de séjour pour raisons médicales**

Le présent projet vise à modifier la procédure d'obtention d'une autorisation de séjour pour raisons médicales. Cet amendement était nécessaire au vu (1) de la jurisprudence de la Cour constitutionnelle en matière d'obligation d'identification et (2) du constat selon lequel cette procédure doit davantage répondre aux besoins rencontrés sur le terrain.

1. Identification - Arrêt de la Cour constitutionnelle

Depuis l'arrêt 2009/193 de la Cour constitutionnelle du 26 novembre 2009, dans le cadre des demandes introduites sur la base de l'article 9ter, l'obligation d'identification est interprétée dans un sens plus large. L'arrêt répond à une question préjudicielle et n'a, par conséquent, pas annulé l'actuel article 9ter. Il a toutefois fortement restreint la possibilité de l'appliquer en ce qui concerne les obligations d'identification.

Dorénavant, il ne sera plus uniquement tenu compte d'un "document d'identité", notamment un passeport national ou une carte d'identité, mais également d'autres documents pouvant démontrer l'identité de façon concluante.

Il importe de rendre à l'article 9ter une applicabilité pleine et le présent projet de loi vise donc à formuler une réponse à cette jurisprudence. Le présent projet vise dans ce cadre à clarifier la procédure selon laquelle l'étranger peut valablement démontrer son identité.

Le nouvel article 9ter, § 2, alinéa 1er, énonce les quatre conditions cumulatives auxquelles doivent répondre les documents produits par le demandeur. Il peut s'agir par exemple d'une attestation d'identité ou d'une carte consulaire ou d'un carnet militaire ou d'un carnet de mariage ou d'un ancien passeport national ou d'un permis de conduire ou d'une attestation de nationalité ou d'un jugement d'un tribunal belge indiquant le statut d'apatride ou d'une attestation d'apatride délivrée par le CGRA ou d'une attestation délivrée par le HCR indiquant le statut de réfugié obtenu par l'intéressé dans un pays tiers ou d'une carte d'électeur.

TITEL XVII

Migratie en Asiel

HOOFDSTUK 1

Wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen

Met dit ontwerp wordt de procedure om een verblijfsmachtiging te bekomen om medische redenen gewijzigd. Deze aanpassing was nodig gelet op (1) de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof inzake de identificatie-verplichting en op (2) de vaststelling dat deze procedure preciezer kan worden afgestemd op verschillende noden uit de praktijk.

1. Identificatie - Arrest van het Grondwettelijk Hof

Sinds het arrest 2009/193 van het Grondwettelijk Hof van 26 november 2009 geldt in het kader van de aanvragen op grond van artikel 9ter een ruimere interpretatie op het vlak van de identificatieplicht. Het arrest bood een antwoord op een prejudiciële vraag en heeft derhalve het huidige artikel 9ter niet vernietigd. Wel werd de uitvoerbaarheid op het punt van de identificatieverplichtingen in hoge mate ingeperkt.

Voortaan zal niet enkel rekening worden gehouden met een "identiteitsdocument", namelijk een nationaal paspoort of een identiteitskaart, maar ook met andere documenten waaruit de identiteit afdoende blijkt.

Artikel 9ter dient terug volledig toegepast te kunnen worden en dit wetsontwerp komt deze rechtspraak dan ook tegemoet. Dit ontwerp beoogt in dit kader de procedure te verduidelijken volgens dewelke de vreemdeling op geldige wijze zijn identiteit kan aantonen.

Het nieuwe artikel 9ter, § 2, eerste lid, vermeldt de vier cumulatieve voorwaarden waaraan de documenten die de verzoeker neerlegt, moeten voldoen. Het kan bijvoorbeeld gaan over een getuigschrift van identiteit of een consulaire kaart of een militair zakboekje of een huwelijksboekje of een oud nationaal paspoort of een rijbewijs of een getuigschrift van nationaliteit of een vonnis van een Belgische rechtbank met betrekking tot de toekenning van de status van staatloze of een getuigschrift van staatloosheid afgeleverd door het CGVS of een getuigschrift afgeleverd door het HCR met betrekking tot de status van vluchteling bekomen door de betrokkenen in een derde land of een kieskaart.

Le nouvel article 9ter, § 2, alinéa 2, énonce les conditions auxquelles doivent répondre des documents qui, pris ensemble, prouvent les éléments constitutifs de l'identité. Ces éléments de preuve peuvent être par exemple un acte de naissance ou un acte de mariage ou un acte de notoriété ou une attestation de perte de documents d'identité, délivrée par les autorités du pays d'origine ou une attestation d'immatriculation ou un Cire.

Les critères retenus permettent d'établir, de manière pertinente et conformément à l'arrêt de la Cour constitutionnelle, que "la véracité du ou des éléments de preuve produits par l'intéressé ne saurait être mise en cause". Selon la jurisprudence du Conseil du contentieux des étrangers, un document ayant force probante doit être délivré par une autorité, fournir les renseignements nécessaires pour son contrôle et ne pas être rédigé uniquement sur base de déclarations du titulaire.

La différence en matière de preuve d'identité entre le candidat à la protection subsidiaire qui invoque une maladie grave et le candidat à la protection subsidiaire fondée sur l'article 48/4 de la loi du 15 décembre 1980 s'explique en raison du choix posé par le législateur en 2007 lors de la transposition de la directive 2004/83/CE du 29 avril 2004.

Le législateur a en effet décidé de confier l'examen de la procédure d'octroi de séjour pour raisons médicales à l'Office des étrangers dans le cadre d'une procédure de régularisation de séjour et celle relative à la protection subsidiaire (hors raisons médicales) au Commissariat-général aux réfugiés et apatrides dans le cadre de l'examen de la demande d'asile. La procédure d'asile permet d'établir l'identité lors d'une audition au CGRA, tandis que la procédure 9ter est une procédure écrite qui se base nécessairement sur la production de documents.

2. Régularisation médicale dans un contexte pratique

La procédure relative aux régularisations médicales vise à autoriser au séjour les étrangers réellement atteints d'une maladie grave lorsque leur éloignement entraîne des conséquences inacceptables sur le plan humanitaire. Cependant, la pratique apprend que la procédure telle qu'elle existe actuellement peut donner lieu à un usage impropre.

À titre d'exemple, en 2009, les demandes pour raisons médicales représentaient pas moins de 33 % du nombre total de demandes de régularisations alors

Het nieuwe artikel 9ter, § 2, tweede lid, vermeldt de voorwaarden waaraan de documenten moeten voldoen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit aantonen. Deze bewijselementen kunnen bijvoorbeeld zijn een geboorteakte of een huwelijksakte of een akte van bekendheid of een getuigschrift van verlies van identiteitsdocumenten, aangeleverd door de autoriteiten van het land van herkomst of een attest van immatriculatie of een Bivr.

De weerhouden criteria laten toe, om op een efficiënte wijze en conform het arrest van het Grondwettelijk Hof, vast te stellen "of de waarachtigheid van één of meerdere bewijs-elementen voorgelegd door de betrokken niet ter discussie kan worden gesteld". Uit de rechtspraak van de Raad voor vreemdelingenbetwistingen blijkt immers dat een bewijskrachtig document dient te zijn uitgegeven door een overheid, voorzien te zijn van de nodige gegevens ter verificatie en niet louter te zijn opgesteld op basis van verklaringen van de titulair.

Het verschil inzake het bewijs van identiteit tussen de aanvrager van subsidiale bescherming die een ernstige ziekte inroept en de aanvrager van subsidiale bescherming gebaseerd op artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 wordt gerechtvaardigd door de keuze van de wetgever in 2007 bij de omzetting van richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004.

De wetgever heeft inderdaad beslist om het onderzoek van de procedure tot toekenning van een verblijfsvergunning om medische redenen toe te vertrouwen aan de Dienst vreemdelingenzaken in het kader van een procedure tot regularisatie van verblijf en deze met betrekking tot de subsidiale bescherming (behalve medische redenen) aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van het onderzoek van de asielaanvraag. De asielprocedure laat toe om de identiteit vast te stellen tijdens een gehoor voor het CGVS, terwijl de procedure 9ter een schriftelijke procedure betreft die noodzakelijkerwijs gebaseerd is op documenten die worden voorgelegd.

2. Medische regularisatie in een praktische context

De procedure inzake medische regularisatie dient erop gericht te zijn om werkelijk ernstig zieke vreemdelingen tot het verblijf toe te laten indien hun verwijdering humanitair onaanvaardbare gevolgen zou hebben. De praktijk leert echter dat de huidige procedure op enkele punten kan aanzetten tot oneigenlijk gebruik.

Zo kan bijvoorbeeld vermeld worden dat in 2009 de aanvragen om medische redenen goed waren voor 33 % van de totale regularisatieaanvragen en dit terwijl

qu'initialement, la régularisation médicale devait représenter une procédure tout à fait exceptionnelle. En outre, en 2008, les raisons médicales invoquées n'ont pu être retenues que dans moins de 6 % des demandes, et 8 % en 2009 (soit 754 décisions favorables sur 8 575 demandes).

L'insertion d'exigences plus précises quant à la pertinence des informations apportées par le certificat médical permet de clarifier la procédure. Ainsi un certificat médical type sera prévu par un arrêté royal, délibéré en Conseil des ministres. Le certificat médical devra en tout état de cause mentionner à la fois la maladie, son degré de gravité et le traitement estimé nécessaire, vu que l'appréciation de ces trois données s'impose si l'on entend respecter la finalité de la procédure.

Par ailleurs, il sera également exigé expressément que l'intéressé apporte toutes les informations nécessaires. La demande sera déclarée irrecevable si l'étranger ne respecte pas la procédure d'introduction (demande par pli recommandé), s'il ne respecte pas l'obligation d'identification ou lorsque le certificat médical ne satisfait pas aux conditions requises.

CHAPITRE 2

Notification des décisions par pli recommandé

La plupart des étrangers introduisant une demande de séjour en application des articles 9bis et 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ne font l'objet d'aucune inscription dans le Registre national des personnes physiques.

En effet, seuls les étrangers admis ou autorisés au séjour de plus de trois mois ou à l'établissement et les demandeurs d'asile y sont inscrits.

Par conséquent, il n'est pas facile pour l'Office des étrangers de suivre leurs éventuels changements de résidence et d'assurer un suivi optimal des dossiers de ces étrangers et notamment la notification des décisions prises à l'égard desdites demandes.

Afin de responsabiliser les étrangers introduisant de telles demandes de séjour et d'assurer une meilleure application de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès

de medische regularisatie bedoeld was als een absoluut uitzonderlijke procedure. Bovendien konden in 2008 slechts in minder dan 6 % van de aanvragen de ingeroepen medische redenen uiteindelijk ten gronde worden weerhouden, in 2009 was dit 8 % (m.n. 754 gunstige beslissingen op 8 575 aanvragen).

Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling te vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegevens noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.

Daarnaast zal o.m. ook explicet worden vereist dat de betrokkenen alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.

HOOFDSTUK 2

Kennisgeving van beslissingen per aangetekende brief

De meeste vreemdelingen die een aanvraag tot verblijf indienen krachtens de artikelen 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, worden helemaal niet ingeschreven in het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Enkel vreemdelingen die zijn toegelaten of gemachtigd tot het verblijf van meer dan drie maanden of tot de vestiging en de asielzoekers worden in dit register ingeschreven.

Voor de Dienst vreemdelingenzaken is het bijgevolg niet gemakkelijk hun adreswijzigingen te volgen en de dossiers van die vreemdelingen op te volgen, inzonderheid wat de kennisgeving van de beslissingen betreft die over de aanvragen worden genomen.

Met de bedoeling de vreemdelingen die dergelijke verblijfsaanvragen indienen verantwoordelijk te maken en een betere toepassing van de wet van 15 december

au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, le présent projet de loi oblige lesdits ressortissants étrangers à élire domicile dans le Royaume.

De plus, certains étrangers ayant introduit une telle demande ne se présentent, jamais auprès du bourgmestre de leur commune de résidence pour se voir notifier la décision quant à leur demande de séjour ainsi que l'ordre de quitter le territoire qui peut, éventuellement, l'accompagner.

Or, à défaut de notification, les décisions de séjour ne peuvent leur être opposées et les délais de recours ne commencent pas à courir et il n'est, donc, pas possible d'éloigner ces étrangers du territoire du Royaume.

En effet, les délais de recours ne commencent à courir qu'à partir de la notification de ladite décision qui, conformément à l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980, se fait actuellement uniquement par l'intermédiaire du bourgmestre ou de son délégué.

La notification des décisions prises à l'égard des demandes de séjour introduites en application des articles 9bis ou 9ter de la loi du 15 décembre 1980 revêt, aussi, une grande importance dans le cadre de l'accueil des demandeurs d'asile.

En effet, lorsqu'une autorisation de séjour est accordée pour plus de 3 mois sur base desdits articles 9bis ou 9ter, les demandeurs d'asile n'ont plus droit à l'aide matérielle mais peuvent revendiquer le bénéfice d'une aide financière sous la forme d'une aide sociale ou d'un revenu d'intégration auprès du centre public d'action sociale ("CPAS") compétent. Ils doivent, donc, quitter la structure d'accueil les hébergeant.

De même, les étrangers qui se voient notifier une décision de refus de séjour et un ordre de quitter le territoire doivent quitter la structure d'accueil les hébergeant.

De ce fait et dans le cadre de la crise actuelle de l'accueil des demandeurs d'asile, il y a lieu de s'assurer que les demandeurs d'asile se voient notifier le plus rapidement possible les décisions relatives à leur éventuelle demande de séjour qu'ils ont introduits en parallèle de leur demande d'asile.

La présente proposition de loi prévoit, donc, la possibilité pour l'Office des étrangers de procéder à la notification des décisions relatives aux demandes de séjour introduites en application des articles 9bis et

1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering te verzekeren verplicht dit ontwerp van wet de buitenlandse onderdaden woonplaats te kiezen in het Koninkrijk.

Daarbij komt dat bepaalde vreemdelingen die een dergelijke aanvraag hebben ingediend zich opzettelijk nooit aanmelden bij de burgemeester van de gemeente waar ze verblijven om de beslissing over hun verblijfsaanvraag met eventueel een bevel om het grondgebied te verlaten, te ontvangen.

Maar bij gebrek aan kennisgeving, zijn de verblijfsbeslissingen niet tegenstelbaar en beginnen de termijnen om beroep in te stellen niet te lopen en is het, bijgevolg, niet mogelijk deze vreemdelingen van het grondgebied van het Koninkrijk te verwijderen.

De termijnen van het beroep nemen immers pas een aanvang vanaf de kennisgeving van de beslissing in kwestie die, krachtens artikel 62 van de wet van 15 december 1980, momenteel enkel door bemiddeling van de burgemeester of zijn gemachtigde wordt gedaan.

De kennisgeving van beslissingen over verblijfsaanvragen ingediend krachtens artikel 9bis of 9ter van de wet van 15 december 1980 is ook erg belangrijk in verband met de opvang van asielzoekers.

Als immers een machtiging tot verblijf is toegekend voor meer dan 3 maanden op basis van de genoemde artikelen 9bis of 9ter, hebben de asielzoekers geen recht meer op materiële bijstand, maar kunnen zij het voordeel vorderen van financiële steun in de vorm van sociale bijstand of een leefloon bij het bevoegde openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn ("OCMW"). Zij moeten dus de opvangstructuur die hen herbergt verlaten.

Op dezelfde wijze, moeten vreemdelingen aan wie een beslissing tot weigering van verblijf en een bevel om het grondgebied te verlaten, ter kennis wordt gebracht de opvangstructuur die hen herbergt verlaten.

Om die reden en gelet op de huidige crisis in de opvang van asielzoekers, is het nodig erop toe te zien dat de asielzoekers zo snel mogelijk kennis wordt gegeven van de beslissingen over hun eventuele verblijfsaanvraag die zij samen met hun asielaanvraag hebben ingediend.

Dit voorstel van wet voorziet daarom in de mogelijkheid voor de Dienst vreemdelingenzaken om van de beslissingen inzake de verblijfsaanvragen, ingediend krachtens de artikelen 9bis en 9ter van de wet van

9ter de la loi du 15 décembre 1980 à l'étranger par pli recommandé à la poste ainsi que par télécopie lorsque les étrangers ont élu domicile chez leur avocat.

De plus, en prévoyant des modes de notifications alternatifs pour les décisions prises dans le cadre des demandes de séjour introduites sur base des articles 9bis et 9ter de la loi du 15 décembre 1980, ce projet de loi représente une diminution de la charge de travail des services population et/ou étrangers des administrations communales.

Art. 180

Cet article impose aux étrangers introduisant une demande de séjour en application de l'article 9bis ou de l'article 9ter de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers d'élire domicile en Belgique.

Si l'étranger ne s'est pas conformé à cette obligation, il est réputé avoir élu domicile à l'adresse de l'Office des étrangers ou si l'étranger fait l'objet d'une décision de maintien, à l'adresse du lieu où il est maintenu.

Par la suite, si l'étranger souhaite modifier son élection de domicile, il est tenu d'en avertir l'Office des étrangers par pli recommandé à la poste ou contre accusé de réception.

Cet article prévoit des modalités de notification particulières pour les décisions prises dans le cadre des demandes de séjour introduites sur base des articles 9bis et 9ter de la loi du 15 décembre 1980. La notification peut se faire par:

- pli recommandé à la poste au domicile élu;
- porteur avec accusé de réception;
- télécopie mais uniquement lorsque l'élection de domicile a eu lieu au cabinet d'un avocat.

De plus, les modes de notification prévus par l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 peuvent, toujours, également, être utilisés.

L'instauration de cette obligation pour l'étranger d'élire domicile et de ces nouvelles modalités de notification des décisions ne modifie en rien la tâche qui incombe au bourgmestre auprès duquel ladite demande est introduite.

15 december 1980, kennis te geven aan de vreemdeling met een aangetekende brief of ook per fax, wanneer de vreemdelingen woonplaats hebben gekozen bij hun advocaat.

Bovendien betekent dit ontwerp van wet, door het voorschrijven van andere mogelijke wijzen van kennisgeving van beslissingen genomen op grond van de artikelen 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980, een vermindering van de werklast voor de diensten bevolking en/of vreemdelingendiensten van de gemeentebesturen.

Art. 180

Dit artikel verplicht de vreemdelingen die een verblijfsaanvraag indienen krachtens artikel 9bis of 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, woonplaats te kiezen in België.

Als de vreemdeling deze verplichting niet nakomt, wordt hij geacht woonplaats te kiezen op het adres van de Dienst vreemdelingenzaken of indien het een vreemdeling betreft die het voorwerp uitmaakt van een beslissing tot vasthouding, op het adres van de plaats waar hij wordt vastgehouden.

Als de vreemdeling later zijn woonplaatskeuze wil wijzigen, is hij verplicht dit aan de Dienst vreemdelingenzaken mee te delen met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs.

Dit artikel bepaalt de bijzondere nadere regels voor de kennisgeving van beslissingen over verblijfsaanvragen die zijn ingediend op grond van artikel 9bis en 9ter van de wet van 15 december 1980. De kennisgeving mag geschieden:

- per aangetekende brief op de gekozen woonplaats;
- met een drager met bewijs van ontvangst;
- per fax, maar alleen als het kantoor van de advocaat als woonplaats is gekozen.

Bovendien mag de kennisgeving ook nog altijd worden gedaan via de kanalen voorgeschreven bij artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

Het invoeren van deze verplichting voor de vreemdeling om woonplaats te kiezen en deze nieuwe modaliteiten van kennisgeving van beslissingen, wijzigt geenszins de taak van de burgemeester bij wie de verblijfsaanvraag is ingediend.

Le bourgmestre doit, toujours, continuer à vérifier que l'étranger séjourne bien sur le territoire de sa commune.

En effet, il ressort de l'article 9bis de la loi du 15 décembre 1980 que: "Lors de circonstances exceptionnelles et à la condition que l'étranger dispose d'un document d'identité, l'autorisation de séjour peut être demandée auprès du bourgmestre de la localité où il séjourne, qui la transmettra au ministre ou à son délégué. (...)".

Si l'étranger ne réside pas effectivement sur le territoire de la commune, le bourgmestre refuse de prendre en considération la demande de séjour et de ce fait, il ne la transmet pas à l'Office des étrangers.

Pour la notification de cette décision, le bourgmestre peut, lui aussi, avoir recours à ces nouvelles modalités de notification qui ne sont pas réservées exclusivement aux décisions prises par le ministre ou son délégué.

Cet article prévoit, ensuite, qu'une copie de toute notification est envoyé par courrier ordinaire tant à l'adresse effective de l'étranger, si elle est connue et si elle est postérieure au choix du domicile élu, qu'à l'avocat de l'étranger.

Cet article prévoit, également, que les convocations et les demandes de renseignements adressées par l'Office des étrangers aux étrangers, dans le cadre de leur demande de séjour en application des articles 9bis et 9ter, sont valablement envoyés selon les mêmes modalités.

TITRE XVIII

Indépendants et PME

CHAPITRE UNIQUE

Régime de l'entrepreneur remplaçant

La loi du 28 avril 2010 portant des dispositions diverses, a créé le système d'entrepreneur remplaçant en vue d'assurer la continuité de l'activité économique d'un indépendant ou de son entreprise, lorsque celui-ci est confronté à des circonstances l'empêchant de poursuivre son activité.

De burgemeester dient nog steeds na te gaan of de vreemdeling wel degelijk op het grondgebied van zijn gemeente verblijft.

Artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 bepaalt immers: "In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. (...)".

Indien de vreemdeling niet daadwerkelijk verblijft op het grondgebied van de gemeente, weigert de Burgemeester de verblijfsaanvraag in overweging te nemen en wordt de aanvraag niet overgemaakt aan de Dienst vreemdelingenzaken.

Voor de kennisgeving van deze beslissing, kan de burgemeester eveneens beroep doen op deze nieuwe modaliteiten van kennisgeving die niet enkel voorbehouden zijn voor de beslissingen genomen door de minister of zijn gemachtigde.

Dit artikel voorziet verder dat een kopie van elke kennisgeving per gewone brief wordt verzonden naar de effectieve woonplaats van de vreemdeling, indien deze gekend is en van latere datum is dan de door de vreemdeling gekozen woonplaats, als naar de advocaat van de vreemdeling.

Dit artikel voorziet ook dat de oproepingen en de vragen om inlichtingen, door de Dienst vreemdelingenzaken verstuurd naar de vreemdelingen in het kader van hun verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9bis en 9ter, geldig kunnen worden verzonden volgens dezelfde modaliteiten.

TITEL XVIII

Zelfstandigen en KMO'S

ENIG HOOFDSTUK

Stelsel van vervangende ondernemers

De wet van 28 april 2010 houdende diverse bepalingen, heeft het stelsel van vervangende ondernemers gecreëerd om de continuïteit van de economische activiteit van de zelfstandige of van zijn onderneming te verzekeren, in geval deze te maken heeft met omstandigheden die hem beletten zijn activiteit verder te zetten.